СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 72. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, пятниця 28-го березня 1947. No. 72. JERSEY CITY and NEW YORK, Friday, March 28, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ в ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ВТРАЧЕНА НАДІЯ НА РАТУНОК ПОНАД СОТНІ ШАХТЯРІВ

У четвер 26 березня втрачено всяку надію на вирятування шахтярів, заскочених вибухом газів в копальні вугілля в Сентралії, у стейті Ілиной. Після видобуття 16 небіщиків рахують, що під землею осталося ще 112 людей. Підчас вибуху, як твердить управитель копальні, було зайнятих 151 робітників. — У Вашингтоні поставлено в сенаті резолюцію, щоб негайно перевести слідство, чи часом федельні урядовці не занедбали своїх обовязків при провірці засобів безпеченства в згаданій майні.

УРЯДОВЕЦЬ НАЗИВАЄ КОМУНІСТІВ ПЯТОЮ КОЛОНОЮ.

Едгар Гувер, голова Федерального Бюра Інвестиґацій, назвав Американську Комуністичну Партію „пятою колоною" і яка намагається скинути насильно американське правління. Гувер одначе непевний, чи закриття Комуністичної Партії принесе бажану ціль. Він виявив, що комуністи почали кампанію за припинення акції президента Трумана в справі допомоги Близькому Сходові; що комуністи ліпше зорганізовані, ніж були колись націсти; що ледви третина комуністів називає себе такими, а інші підшиваються під приналежність до всіляких інших організацій і тому їхні впливи непомірно більші ніж їхня чисельна сила. Вони признають лише вірність Москві, а тепер дістають її накази через Париж.

Ці вісті подав Гувер перед Комісією для Неамериканських Діянь. Саме перед ним покликано на свідка секретаря Комуністичної Партії, Евґена Дениса. Коли він не хотів виявити свого правдивого імени, Гувер ствердив, що Денис має щось пять різних імен, які він використовував при стараннях за видання пашпорту. Дениса звільнили зо свідоцтва, а видали йому візвання явитися на інший термін, однак [illegible].

ПРЕЗИДЕНТ ДОМАГАЄТЬСЯ ЗНИЖКИ ЦІН.

Поважну осторогу видав президент Труман проти дальшого зросту цін, щоб не допустити повені нових підвищок робітничих платень. Президент сказав на адресу підприємців, щоб вони зрозуміли „письмо на стіні" і щоб пробували знижувати ціни продуктів, бо інакше дійде до великої інфляції. Це сказав президент під час пресової конференції. Він теж ще раз поклав натиск на це, щоб конґрес швидко ухвалив фінансову допомогу Греції й Туреччині. — Проти такої допомоги вніс на письмі протест Фіорело Ля Ґвардія.

ПРЕДСІДНИК ПАЛАТИ МОЖЛИВИМ НАСЛІДНИКОМ ПРЕЗИДЕНТА.

Сенатська правнича комісія прихильно поставилася до законопроєкту, щоб предсідник палати репрезентантів став президентом на випадок несподіваної смерти теперішнього президента. Цей проєкт зголосив самий президент Труман перед кількома місяцями, коли виїздив у дорогу.

ПРИМУСОВЕ ПЕНСІОНУВАННЯ СТАРИХ СЛУЖБОВИКІВ.

Стейтова леґислатива приняла законопроєкт, щоб усунути на пенсію старих службовиків, таких як полисменів та пожежних сторожів, коли треба зробити місце для ветеранів другої війни. Пенсіонувати будуть таких, що служать поза приписані літа служби, хоч вони ще спосібні до праці.

Краєва Міська Ліґа, з осідком у Ню Йорку, заявилася за спеціяльний вишкіл для нігрів, воєнних ветеранів, щоб уможливити їм дістати службу при прилюдних установах. Це багато причинилося б до злагіднення напруження між ніграми в південних стейтах.

АВТОМОБІЛЕВА ЮНІЯ ЖАДАЄ ПІДВИШКИ 30 Ц.

Юнія автомобілевих робітників у Дітройті поставила домагання підвищити теперішну платню 23½ ц. на годину, з окремим додатком підвишка дійшла б до 30 ц. Домагання внесено вже до управи фабрик Форда, а має бути внесене теж до Крайслера й Дженерал Моторс.

СУД ПРИЗНАЄ ДИСЦИПЛІНУ В ЮНІЇ.

Вищий Суд стейту Конетикат рішив, що неважним є відкликання чартеру відділу 203 юнії електричних робітників, за те, що відділ викинув комуністів зі свого членства. Суд став на становищі, що відділ має право вимагати дисципліни від своїх членів і тому головний уряд юнії не має право відкликати чартеру. Адвокат юнії зголосив апеляцію.

ВОЄННА ПАМЯТКА ДЛЯ 48 СТЕЙТІВ.

Усі 48 американських стейтів мають дістати на памятку каміння зо звалищ англійського парламенту, збомбардованого німцями під час війни. Відломки будуть вислані спільним британсько-американським товариством.

Америка має готові воєнні пляни на випадок потреби, заявляє адмірал Нимиц

Перед сенатською комісією для військових справ явився адмірал Честер В. Нимиц, щоб скласти свідоцтво в справі злуки боєвих сил. Він отверто заявив, що військові провідники дальше працюють над пляном для воєнних операцій, які мали б бути використані на випадок другої державної конечности. Такі пляни укладають воєнні знавці безогляду на наміреoriginalрену злуку боєвих сил, говорив Нимиц. На його думку справа злуки боєвих сил не є найважнішою, а головно йде про одного управителя боєвих сил і саме для цієї справи придумано теперішній законопроєкт.

ІМЕНОВАНО АДМІНІСТРАТОРА ХАРЧІВ ДЛЯ НІМЕЧЧИНИ.

Нюйорський адвокат Трейсі Вурґіс, який їздив з Гербертом Гувером до Европи для студій харчевої проблеми, іменований адміністратором харчів для окупованих земель в Европі. Його іменував секретар війни Роберт П. Патерсон і він має негайно вибратися до Німеччини. Його завданням буде теж дбати про наладження харчових відносин в Кореї.

ЗРЕЗИҐНУВАВ ЗО СВОГО ПОСТУ АМБАСАДОРА ЮГОСЛАВІЇ.

Президент Труман оприлюднив, що Ричард С. Патерсон, зрезиґнував зо свого становища як амбасадор до Югославії. Патерсон подав такі самі причини до резиґнації, які подав бувший амбасадор до Польщі, Артур Блис Лейн. Трудноші Патерсона осягнули свій вершок, коли минулого літа в Югославії зістрілили два американські літаки, при чім згинули 5 американських летунів. Він твердить, що в Югославії існує невільнича праця в найгіршій формі, а вибори переведено там під примусом.

Не зважаючи на відмову Злучених Держав постачати дальшу допомогу в харчах для Югославії, її амбасадор у Вашингтоні Сава Косанович вніс прохання до департаменту стейту, щоб це постачання відновити, бо в Югославії панує голод.

ПРОТИ ДАЛЬШОГО ВИВОЗУ НАФТИ З АМЕРИКИ.

На зїзді 1,500 нафтових інженерів у Лос Анджелес, в Каліфорнії, заявився нюйорський експерт Артур А. Кортис проти дальшого вивозу нафти з Америки, бо її може забракнути на випадок нової світової крізи. Він думає, що тоді забракнуло б Америці по мільйон барилок нафти денно. Він теж твердить, що Росія відкрила сорок нових нафтових джерел на схід від Каспійського мора, отже їй вистарчає нафти для її потреб.

КОНФЕРЕНЦІЯ В МОСКВІ

МОЛОТОВ ВИДВИГАЄ ПЛАН РОЗМОВ В СПРАВІ КИТАЮ. — АВСТРІЙСЬКА ДЕЛЕҐАЦІЯ У МОСКВІ. — РОЗБІЖНІСТЬ ДУМОК ЧИ НІМЕЧЧИНА МАЄ ПІДПИСАТИ МИРОВИЙ ДОГОВІР.

Москва, 26. березня. — Советський міністер закордонних справ Молотов поінформував сьогодні міністрів закордонних справ Злучених Держав і Великої Британії, що советський уряд не настоюватиме на конференцію в справі Китаю, натомісць погоджується на обмін інформацій трьох великодержав щодо виконання їх постанов з 1945-го року. Підкреслюється, що після того, як ген. Маршал рішучо відмовився брати участь в будьякій конференції закордонних міністрів в справі Китаю, якщо на цій конференції не буде заступлений теж Китай, советський міністер Молотов помітно „змяк" та всіляко намагається приподобатись американському секретарові стейту.

Рада міністрів закордонних справ сьогодні теж рішила розглянути справу проєкту мирового договору з Австрією, починаючи від дебат на тему німецьких посілостей. До Москви приїхала вже австрійська делеґація з міністром закордонних справ Карлом Ґрубером на чолі. Звертає увагу, що на цю конференцію запрошено Австрію, натомісць не запрошено Югославії, що треба вважати теж перевагою західних великодержав. На інтервенцію Молотова рішено, вкінці, запросити теж Югославію, признаючи їй таке саме право дорадчого голсу, як його має Австрія.

На сьогоднішній сесії дійшло до розбіжностей думок між Злуч. Державами з одного боку, а Великою Британією і Советським Союзом з другого, щодо проблеми, чи Німеччина має підписувати мировий договір. Советський Союз і Велика Британія погоджуються в тому, щоб договір був підписаний теж представниками Німеччини, натомісць Злучені Держави є проти цього. Сьогоднішня сесія була найдовша з дотеперішних і на цій обговорювано вже в подробицях справи нормалізації відносин в Німеччині. В дальшому, західні великодержави обстоюють думку, щоби на мирову конференцію запросити теж Китай з правами пятого „великого", проти чого виступає Советський Союз. Предметом нарад була теж справа участи малих держав в мировій конференції. Французький представник звертав увагу насамперед на оборону французьких справ і домагань та на вдержування відповідної рівноваги між Сходом і Заходом.

СТАЛІН „БЛАТУВАВ" БЕВИНА КОШТОМ УКРАЇНИ: УКРАЇНА ЗАГИБАЄ З ГОЛОДУ, А СТАЛІН ХОЧЕ ПРОДАТИ ЗБІЖЖА АНГЛИЙЦЯМ.

Москва, 26. березня. — Британський секретар закордонних справ Бевин відвідав сьогодні секретаря стейту ген. Маршала та поінформував його про свою недавню розмову зі Сталіном. В звідомленні про цю розмову читаємо дослівно: „Хоча неофіціяльно, але вважається, що під час розмови премієр Сталін зробив британському секретарові закордонних справ найбільш несподівану пропозицію: Сталін, не зважаючи на відомий голод в Україні та на слабі жнива взагалі, пропонував післати до Англії збіжжя за готівку, або виміняти його за інші товарі, з метою поліпшити пайкувальне положення в Англії". Повідомляючи про це, закордонні кореспонденти висловлюють найбільше здивовання та взагалі не знають в чому діло, бо як можна продавати збіжжя з країни, де народи гинуть з голоду. При цьому додається, що в останніх місяцях знова драстично зменшено вже й так голодні приділи хліба в Україні.

БОЛЬШЕВИЦЬКА „СВОБОДА ПРЕСИ.

Берлін, 26. березня. — Советські окупаційні власті відмовили кореспондентові „Шікаго Трибюн" взяти участь в поїздці американських кореспондентів в советську окупаційну зону. Всім іншим кореспондентам не дозволено звидіти три німецькі промислові центри в цій зоні. Сьогодні теж большевики заборонили видавання берлінської газети „Берлін Ам Міттаґ" та покарали її гривною, мовляв, за обиду французького міністра Бідо.

РОЗШУКИ ЗА АМЕРИКАНСЬКИМИ ПОЛЯГЛИМИ В ГІМАЛЯЯХ.

Кантон, Китай, 26. березня. — Американська Служба Реєстрації Воєнних Могил, зложена з 200 офіцерів і вояків американської армії та з головною квартирою в Шангаю, веде розшуки за 1,120 поляглими, згл. пропавшими вояками американської армії в Азії, яких досі ще не знайдено. В тій цілі, між іншим, відбулася експедиція в Гімалаї, понад верхи яких американське командування транспортами доставляло літаками харчі і зброю в обложений ворогом Китай.

„МАРІН МАРЛІН" З ПЕРЕСЕЛЕНЦЯМИ ПРИЇЖДЖАЄ В НЕДІЛЮ, АБО ПОНЕДІЛОК.

Ню Йорк, 26. березня. — Приїзд до Ню Йорку пароплава „Марін Марлін", який забрав подорожних понад 1000 переселенців з Німеччини, що їхали пошкодженим опісля паорплавом „Ирлі Пайл", заповіджений на неділю вечір, 30. березня, або на понеділок рано, 31-го березня.

СОВЄТИ БОЙКОТУЮТЬ ПРОТЕКТОРАТНУ РАДУ О.Д.

Лейк Соксес, 26. березня. — Сьогодні тут відбулася інавгураційна сесія новоствореної Протекторатної Ради О. Д., завданням якої буде наглядати над розвитком територій, які ще не мають сил, чи можностей володіти самим собою. Цими територіями Рада може піклуватися сама, або віддавати їх під протекторат інших країн. Одною з перших проблем цеї Ради буде американське домагання протекторату над бувшими японськими островами на Пацифіку, що вже було причиною всіляких дипломатичних виступів. Советський Союз збойкотував перше засідання згаданої Ради, не вславши свого представника, ані не давши жодних вияснень. Предсідником цего засідання був вибраний американський представник Френсіс Б. Сейр і він теж висловив „глибокий жаль", зприводу відсутности советського представника. Своє здивовання з цього приводу висловив теж генеральний секретар О. Д. Триґва Лі.

ПОВОРОТ ГЕН. ДЕ ҐОЛЯ ДО ПУБЛИЧНОГО ЖИТТЯ.

Париж, 26. березня. — Керівник визвольної боротьби французів та перший президент визволеної Франції ген. де Ґоль виголосить в неділю промову в Бруневаль біля Лє Гавр. Вважається, що ця промова буде першою з планованої цілої серії виступів цего визначного французького державного мужа, та висловлюється здогади, що з огляду на критичне положення в світі та на американсько-советську ревалізацію ген. де Ґоль рішив знова взяти активну участь в політичному житті Франції.

РОЗКРИЛИ НАЦІСТИЧНУ ОРҐАНІЗАЦІЮ.

Франкфурт над Майном, 26. березня. — Сьогодні повідомлено, що 8-го квітня почнеться в Мюнхені перед американським військовим трибуналом процес проти [illegible] головних орґанізаторів німецького підпольного націстичного руху в американській, британській та французькій зонах. Заарештовані — це високі старшини бувших гітлерівських військових і партійних формацій і минулого року вони були зорганізовали „німецький визвольний і мировий рух", завданням якого було саботувати окупаційні власті та німецьке цивільне управління.

ПАРОПЛАВ УНРРА НАЇХАВ НА МІНУ.

Београд, Югославія, 26. березня. — Американський пароплав Ст. Лоренс Викторі, що плив під винаймом УНРРА, розвозячи її допомогу, заїхав вчера на „відомі" підміновані води на Адріятику біля порту Раґуса та наплив на міну, що експлодувала. Один американський моряк був убитий, а вода почала швидко заливати корабель, що його залога своєчасно опустила. В загальному вважається, що затоплення корабля було нещасливим припадком, хоча стейт департамент докищо відмовився коментувати цю справу.

СОВЄТСЬКА ОПОЗИЦІЯ В БАЛКАНСЬКІЙ КОМІСІЇ О. Д.

Софія, 26. березня. — Комісія О. Д. для прослідження подій на грецькому кордоні продовжувала свою працю в столиці Болгарії. Советський делеґат протиставиться прінціпово майже всім рішенням комісії та докладає всіх зусиль, щоби „доказати" вину Греції за те, що на неї нападають сусіди.

МАКЕДОНЦІ ПРОТИ ТІТА.

Югославія, 26. березня. — В Скоплє, столиці югославської Македонії, почався судовий процес проти 13 здогадних членів „організації незалежної македонської республики", що бореться проти Тіта.

АМЕРИКАНСЬКЕ ВІДНОЩЕННЯ ДО ЕСПАНІЇ НЕ ЗМІНЯЄТЬСЯ.

Вашинґтон, 26. березня. — Департамент стейту повідомив, що відношення американського уряду до теперішнього еспанського режіму не зміняється та що тільки наступили деякі зміни на дипломатичних постах в Мадриді.

ПІДПИСАЛИ „ШЕРІБОНСЬКИЙ ДОГОВІР".

Батавія, Джава, 26. березня. — Вчера представники Голандії та Індонезької республики підписали тут т. зв. „Шерібонський договір", на підставі якого твориться з Індонезької республики, Борнео та Східних островів „Злучені Держави Індонезії", які з черги увійдуть в „Голандсько-Індонезький Союз".

НОВИЙ ВІЦЕКОРОЛЬ ПРОБУЄ ПОГОДИТИ ІНДІЙЦІВ.

Ню Дельфі, 26. березня. — Новий британський віцекороль Індії, вайкаунт Маунтбаттен, якого вважається вже теж за останнього віцекороля з огляду на обіцянку Англії дати цій країні незалежність, запросив на окрему конференції „святого протектора" Індуської Конгресової Партії — Моґандаса Ґанді та голову Музулманської Ліґи — Моґамеда Їннаґа.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDEL 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з понеділка (з англійською Частиною):		Monday's issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВДАРИТИ В КОМУНІСТІВ, АЛЕ НЕ В СВОБОДУ

Вкінці діждалися ми такого часу, коли вже всюди в Америці говорять про комуністичну небезпеку такою мовою, якою ми звикли говорити від самого початку появи цеї язви в Україні. Це велика зміна, коли вже сам президент держави говорить про комунізм у такий спосіб, що його називають „проголошенням війни комунізмові". Тепер уже не нарікають, що комуністи і комунізуючі позаймали тисячі важних місць у державному апараті, але таки беруться їх з тих місць усувати як нелояльних громадян, як таких, що кожної хвилини могли б зрадити Злучені Держави в користь Советів. Тільки подумати: Многі з тих зрадників квестіонували не так ще давно лояльність інших громадян, дійсно лояльних!

Комуністична Партія в Злучених Державах, каже бувший американський амбасадор до Советів Булит, складається зі зрадників, які на випадок війни Злучених Держав зі Советами, не помогли б Злученим Державам, а тільки Советському Союзові. Булит сказав таке на допитах Конгресового Комітету, що розсліджує не-американські діяння. Зізнають там ще й деякі інші визначні люди та всі вони згідні щодо цього, що американські комуністи не є лояльними громадянами Злучених Державах. Питання тільки, по чому пізнати цю нелояльність і як до неї відноситись, маючи на увазі, що ми живемо в правовій і демократичній державі, де карають за діла, а не за ідеологію, за погляди — слова.

Це актуальне вже тепер, коли зачинають викидати з державної служби людей, яким можна доказати, що вони є закритими комуністами. Існують побоювання, що ці речі могли б перемінитись з часом у „лови на відьми" та вдаряти згодом теж невинних та патріотичних людей. Бояться, щоб не потерпіла свобода, щоб не були нарушені права людини, основа американської свободи. З цього самого боку розглядають теж і справу поставлення комуністичної партії поза законом. Наприклад Булит, що є за боротьбу з комуністами, яких вважає зрадниками цього краю, не вважає вказаним ухвалювати закон, який не дозволяв би на існування комуністичної партії у Злучених Державах. Такого самого погляду є і Вилйем Грін, голова Американської Федерації Праці.

Нам здається, що краще буде, коли країна вичиститься з комуністичної зарази, а свобода таки надалі остане ненарушеною. Влада знає, як боротись з підривними елементами, чи як переконатись, хто з її урядників є нелояльним, чи просто зрадником. Вона може провірити, кому можна довіряти. Націстське і фашистське сміття скоро виметено у війні. Чому не зробити тепер цього з комуністами? Тим більше, що в спокою можна це лекше і справедливіше виконати, себто так, щоб не виглядало це ні на „лови на відьми", ні на нарушення основних свобід.

Невміруща, героїчна Україна

Рівночасно з кристалізацією міжнародніх відносин, головно з виразним визнанням большевизму за ворога людства і цивілізації та з організацією відповідної міжнародної оборони проти цеї загрози, Україна вперто вибивається на перше місце міжнародної уваги та стає прямо універсальним прикладом в боротьбі проти большевизму. Хто хоче виказати цілу злочинність большевицької системи — той подає Україну як приклад її найтрагічнішої жертви. Україну подається за приклад цілого безглуздя большевицьких експериментів, за приклад найбільш жертвенної і героїчної боротьби проти большевизму, Україна стала вже сьогодні для всіх народів найбільшим аргументом в ідеологічно-духовій боротьбі проти большевизму, як завтра готова стати теж найголовнішим фактором в кінцевій практичній розправі з цим злочинним божевіллям, що називається большевизмом.

Не зважаючи на жахливу нищівну роботу большевиків за ввесь час їхнього володіння в Україні, на всі злидні і недолю советського життя та на ці великі прогалини, що їх вибив наган большевицького енкаведиста в людських рядах України, не зважаючи на всі страхіття та руйнації, що їх нанесла Україні друга світова війна, не зважаючи на всі злочини Гітлера, поповнені над залишеним йому Москвою на поталу безборонним українським народом, всупереч всім новим і старим пятирічним і тим подібним каторжним планам на знищення українського народу, цей народ не тільки живе, але й розвивається, творить і бореться. Творить в боротьбі і бореться в творчості. Боротьба героїчної УПА, постійні „націоналістичні ухили", панічний страх Москви перед відродженням українського „буржуазного націоналізму", постійні і щораз ширші та щораз жорстокіші „чистки" непокірних і незнищимих „націоналістичних елементів", викликують в цілому світі рівночасно співчуття і подив та щораз уважливіше, майже містичне ставлення зовнішнього світу до того справді героїчного українського народу, що набирає тим більше сили і завзяття, чим більше його нищать і гноблять. Розгорніть будьяку чужинну газету, журнал, чи книжку і де тільки йде мова про большевизм, ви в більшості випадків подиблете власне Україну, подану за приклад; за приклад найтрагічнішої жертви большевизму і найбільш героїчної боротьби проти нього. Вже навіть вчорашні вороги України, які ще вчера дихали найбільшою ненавистю до українського народу, сьогодні вони вже не скривають своїх симпатій до нього. Ці симпатії окуплені кровю і жертвами того многострадального і героїчного українського народу. Ті, які ще вчера не хотіли визнавати українського народу за окрему націю, сьогодні вони вже отверто мусять визнати, що Україна — це забороло західньої цивілізації. Ті, які ще вчера дивилися на Україну, як на евентуальну свою жертву, сьогодні вже вбачають в цій же Україні не тільки свій власний рятунок, але і рятунок людства та його досягнень. Україна своїми надлюдськими терпіннями і жертвами, своїми зусиллями і своєю кровю та віковою боротьбою проти давніх і нових джинґісханів, проти грізних варварських навал з нетрів Евразії, починає вкінці таки занімати призначене їй історією і долею передове місце між оборонцями людства та його вікових надбань. В обличчі нової і найбільшої большевицької загрози, Україна стає центром уваги світу, надією поневолених, опорою загрожених та грізним „мементо морі" для кровожадного злочинця в Кремлі.

Вістки, які продираються до нас зпоза „залізної заслони", є надто скупі, щоби можна було виробити собі з них загальний погляд на теперішні змагання, творчість і боротьбу українського народу. Але навіть з цих вісток, які передістаються в большевицькому опакуванні, пробивається та невміруща, творча сила українського генія, що перетривала віки і що творить нову добу. Візьміть кожну, хай і большевицьку вістку з України, вичістіть її з большевицької пропагандивної полови та обтрясіть від накиненого большевицького бараxла, і ви побачите Україну таку, як вона є: вічно творчу, непокірну, геройську. Справді є всі причини на те, щоб пишатися своєю приналежністю до того народу.

Сьогодні ще важко було б сказати, як довго потриває теперішнє лихоліття. Але всі зовнішні і внутрішні познаки дають причину вірити і переконують, що вже недалекий час, коли Україна „засяє вогнистим видом у народів вольних колі", коли скривавлене ворожими тортурами і надлюдською віковою боротьбою імя України стане вже не тільки символом терпінь і боротьби поневолених, але й запорукою свободи, мира й творчості визволених. Прийде час і це імя України заслужено буде виписане золотими буквами на одному з перших місць на великій таблиці вільних народів світа. Невміруща, героїчна Україна.

Третій рік появи "The Ukrainian Quarterly"

В руках пренумераторів та читачів Українського Квартальника найшлася вже девята книжка того українсько-американського журналу, що нею оце видавництво розпочинає вже третий рік свого існування. Два повні річники та перша книжка третього річника дають вже разом біля 900 сторін великого книжкового формату інформаційного матеріялу про Україну, її минуле, її культуру та про її теперішні політичні змагання.

Український Квартальник став нині перед англосаським світом постійним видавництвом, що передає вірно бажання українського народу в Европі, поневоленого червоною диктатурою Москви, так як їх розуміє Український Конгресовий Комітет, що за його стараннями оцей українсько-американськей журнал виходить.

Нема потреби виясняти ще раз широко вагу такого видавництва під нинішню пору.

Протягом багатьох років Кремль та його послушники обчернювали український народ в найгірших речах, як у союзі з націстами та всякою фашистською зграєю, з виразною ціллю відвернути увагу світа від назріваючого українського питання, яке мусіло виринути у звязку з теперішною війною мимо найзручнішої гри Москви. Саме серед розгару тої протиукраїнської кампанії большевиків розпочав своє існування Український Квартальник, здобуваючи собі серед світа англійської мови щораз то більше признання та авторитет.

Чи остання книжка так само як дотеперішні, повнить цю ролю — оцінку залишаємо за нашими читачами. На цьому місці хочемо тільки в загальному познайомити зі змістом останньої, себто першої книжки третього тому "The Ukrainian Quarterly" той загал, який з будьяких причин не має можности читати це видання в оригіналі.

Редакційна стаття девятої книжки Українського Квартальника на тему **„Чи Советська Росія підготовляє нову війну"**, виказує, що питання, чи червона Росія хоче нині війни, неважне та не повинно присипляти демократичного світа. Совети нині війни напевно не хотять, бо вони свідомі, що її вони цілком напевно програли б, що означало б не тільки упадок комунізму в Росії, не тільки розбиття Росії на природні національні держави, але принесло б Сталінові та його кремлівській кліці долю Гітлера та його націстичної банди.

Це добре розуміють большевики, тому вони тепер війни не хотять, але схотять її за кілька літ, коли вони самі внутрішно відбудуються, а за той час комуністичною пропагандою та організуванням фаланг квізлінґів по всіх демократичних державах з Америкою включно, створять собі передумови до успішньої кінцевої розправи зі світом.

У статті **„Совети та Хмельницький"** відомий дослідник східно - европейських справ, проф. К. Манінґ з Колумбія університету, виказує, яке лукаве становище займають большевики щодо українських історичних постатей, зокрема щодо гетьмана Богдана Хмельницького. Зрештою, таке саме становище вони займають теж щодо інших історичних діячів та творців українського минулого. Був час, коли большевики представляли у своїй літературі гетьмана Б. Хмельницького в найчорніших красках, як взір реакціонера та ворога народу. Тепер завернули вони на другий шлях. Вони славословлять Хмельницького та на його честь встановляють навіть почесний ордер воєнних заслуг.

Українсько - канадійський вчений, д-р Ізидор Глинка, в статті **„Українська Ідеольоґія"** виказує, що багато ідеалів, за які нині змагається демократичний світ та яких дефініція нераз неусталена через дивовижні інтерпретації большевиків, серед українського народу жила здавна як найприродніша розвязка життя поміж людьми та народами.

Редактор Українського Квартальника, проф. М. Чубатий, у статті **„Українська Наука та Війна"** представляє на основі матеріялу, надісланого з Европи, якими науковими силами та якими науковими засобами розпоряджав український народ перед недавною Другою Світовою Війною. Цей образ тим краще виказує всю трагедію української науки, що її принесли зі собою большевики вже в часі першої окупації, а зокрема націсти в часі окупації України. Нині українська наука зруйнована не тільки на територіях свіжо окупованих Росією, але також на східній Україні ,що досі була під большевиками.

Західно-український історик, д-р Микола Андрусяк, бувший дійсний член Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, надіслав з Европи статтю **„Іван Мазепа, гетьман України"**, у якій змалював постать великого українського патріота та проворного дипломата, що поставив собі за завдання не тільки культурно відбудувати Україну та зробити її подібною до країн західної Европи, але також визволити свою батьківщину зпід московської тиранії.

Співробітник Українського Квартальника, проф. Лев Добрянський, опрацював для тої книжки статтю на тему **„Поставлення поза законом політичного беззаконня"**. Кожен додумається, що мова тут про поставлення поза законом комуністичної партії в Америці, як організованої групи продуманих квізлінґів. Замітне, що кільканадцять днів по появі тої статті справу комуністів в Америці в подібний спосіб поставив секретар праці Швеленбах.

Історична стаття Володимира Душника **„Російський Тимчасовий Уряд та Українська Центральна Рада"** досліджує відношення коротко тривалого демократичного уряду Росії по вибуху революції 1917 до представника українського народу, до Української Центральної Ради. Зі статті виходить, що петербурзький демократичний уряд й чути не хотів про визволення України так само, як того не хотів уряд Миколи II. а тепер Сталіна I.

Для увіковічнення того, як американські українці боронили справи визволення українського народу в наших днях, в останній книжці Квартальника найшовся теж Меморіял Українського Конгресового Комітету в справі України, предложений Паризькій Мировій Конференції. Книжку першу третього тому замикають оцінки кількох інтересних книжок, що відносяться до справи України.

Вісті зі Львова

Львів, помимо всяких поголосок, залишив свою назву. Все життя у Львові проходить під знаком „стахановщини". Не дивлячись на це, усі пошкоджені під час воєнних дій, будівлі зовсім не ремонтуються, хіба що зроблять це самі мешканці даної будівлі. Упорядковано тільки клюмби та склепи на вул. Леґіонів (Комсомольців), Академічній (1 Травня) та в Єзуїтському Саду (Т. Косцюшки), де влітку відбувалися кожного вечора публичні забави. На вулицях міста досить сильна фреквенція грузових машин, переважно, американської продукції, в меншій кількості легкові машини західньо - европейської продукції. Кільканадцять кінотеатрів показують здебільшого пропагандивні фільми советської продукції. Найбільшим успіхом користуються фільми американські та англійські, на які пересічний смертник не має можливости одержати квитка.

У Великому театрі працює українська опера. Є добрі декорації та костюми; гірший голосовий матеріял. Драматичний театр ім. Лесі Українки (в приміщенні Фундації гр. Скарбка), ставить головним чином пропагандивні песи. В давньому приміщенні жидівського театру (при вул. Ягайлонській) працює російський театр ім. М. Горкого, а на вул. Францісканській — ляльковий театр. На весну 1946 населення міста було в тричі більше, ніж у 1939 р. Помічається дуже дошкульний брак житлових приміщень. На вулицях побіч брудних і обдертих типів російських нуждарів, зустрічається дуже багато воєнних інвалідів та побіч пролетарів в обовязкових советського типу кашкетах, добре одягнутих офіцерів червоної армії та урядників советської адміністрації із своїми жінками, одягнутими в футра і брилянти. Дуже виразно закроєний поділ населення на дві кляси: советську буржуазію і „рабочих". Зимою 1944-45 арештовано та вивезено зі Львова 28,000 осіб. В той час на усіх поліційних участках були прикріплені „ящики зажалень", куди незадоволені на себе „щасливі громадяне" вкидали анонімові доноси, які повністю вистачали для того, щоб той чи інший громадянин пропадав без вісти. Частково відбудовані „Бриґідки" (тюрма) на вул. Казимірській (Чапаєва): вони завжди переповнені. Так само ніколи не скаржився на безлюддя „Етаповий пункт", розташований у 17-ти спеціяльно для цього побудованих бараках на вул. Пелчинській.

Я. Д. О-ка.

ОДНА ІЗ ТИСЯЧІВ

Мала непокоїлася також. Її батько старший брат при церкві, у великій приязні зі священиком. Що буде, питала заєдно, вони все знають, а як я страчу працю, хто мене прийме, а ще так слабо пишу? Але якось минуло лихо. Й Іван залишився і я, працюємо собі дальше.

А наше бюро, як не те стало. У завідувача сальон з чудовими предорогими, килимами (де він їх взяв?), магоньовими мякими меблями, два авта до диспозиції. Груба товаришка завідувачева щоденно їде пять кроків по закупи, прямо розкіш! Де-де панській Польщі! А Мала родину живить за 125 карб. на місяць, а прибиральниця за 80 карб., підчас коли кілограм хліба коштує 1 карб. 60 коп., кілограм масла понад 20 карб., а черевики від 90-210 карбованців.

Чистка проходила, здається, і серед приїзших. Змінялися завідувачі, інспектори та керівники. З наших людей вищого посту на довший протяг часу не займав майже ніхто, незалежно від освіти, досвіду та праці в даній ділянці. Хіба комуністи, як от неграмотна тов. Маруся, яка ледви вміла підписатися, а була на становищі інспектора за 600 карб.

Що тиждень-два приходили нові люди, а з цим новий страх; Приходили люди з різною освітою, різної національности, найчастіше москалі. Часто годі було розібратись, якої вони національности, щойно ближче знайомство з ними показувало, хто вони такі.

За якийсь час Малу пересадили. Заавансувала аж на машиністку самого завідувача (гарненьке дівча), але довго не загріла там місця. По ній прийшла більш „досвідчена" молода мужатка непевної національности, яка жила у великій згоді з пристійним завідувачем.

В міжчасі росло взаємне кохання Малої з Іваном. Дівча цвіло, як весняна рожа, мимо того, що зовсім певно голодувало. Хто ж з нас, зрештою, не переживав радости весняних днів разом зі своїм „вибраним", почуваючись при цьому найщасливішою істотою під сонцем? Ни диво, що й жахливі події обоїм молодятам певно не виглядали тоді такі страшні, життя видавалось кращим і біду лекше зносилось. Ми всі інші ходили, як змора. Зачався перший вивіз людей на Сибір, чи до Казахстану. Наші начальники їздили також на нічну роботу, повертаючи до бюра втомленими та невиспаними. А по ночах гуділи авта та блискали ліхтарки. Дзвонили дзвінки брам, чути було плач та лемент дітей. Рано, коли ми переїздили трамваєм до бюра, видно було ще рештки нічної роботи. Останні вантажні авта возили ще цих нещасливців на двірець. Не впоралися за ніч! Возили з дітьми, клунки, а на них заплакані люди. Тоді першим вивозом пішли багатші поляки та жиди і деякі українці.

Наші людські почування здригалися на цей вид. А крім цього, серце билося на звук кожного гудка авта в ночі, бо ніхто не був певний, чи часом не їдуть по нього.

Події котилися дальше. Режім загострювався. Початкова українізація щезла. Всякі написи щораз то частіше по російськи. Виарештувано всіх знаних українських політиків. Людей часто закликали до НКВД, пропонуючи службу. Знайомі, як могли щораз більше втікали. Врешті через зелену границю майже було неможливим пройти. Останньою дошкою рятунку було для декого враз з акцією повороту німецьких горожан до Німеччини передістатись туди також.

Врешті війна з Фінлядією! Ми надіялися, що це заломить силу тиранів. Але де? Мітінги, віча, протести. Неспокій лише хвилевий.

Минулося і це, а вивози не втихали. Вже поїхали гуртами і наші люди, багатші селяни, судді, адвокати і ін. Атмосфера щораз то важча, пригнітуюча. Не знаєш, чи вернешся до дому й коли, турбуєшся про своїх рідних, про знайомих, а врешті про всіх своїх ближніх, надоїдають не до видержання мітинги, лекції примусові курси, допити, осоружна участь у виборчій кампанії, вічне здавання звіту про свої особисті справи, публичне виголошування своєї автобіографії, а з тим всім економічна нужда, брак грошей, безконечні черги.

Нічо нас не тішило, ніде не бачили ми порятунку. Глиняний, як ми думали велитень, придусив своїм тягарем і нас! Так минуло два нестерпні,

(Докінчення на стор. 4-тій).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1947 РОКУ

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий відділ, під числом 189, в Филаделфії, Па.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 8. Крохмальний Михайло.
В. 20. Білик Вілям В.
В. 29. Яхван Станислав.
В. 33. Круць Станислав.
В. 35. Артимко Григорій, Мисаковець Реймонд.
В. 38. Майкович Петро, Любій Михайло, Мурінка Михайло, Мурінка Вероніка.
В. 39. Олінйик Михалина, Каменюк Олена.
В. 42. Припхан Ґлорія.
В. 45. Швайка Володимир, Пастух Анна, Бернацький Вілям, Гринчишин Іван.
В. 63. Гоменда Михайло мол., Фрік Йосиф П.
В. 56. Когут Анна.
В. 99. Сенюк Марян.
В. 70. Пацала Михайло, Хомінська Анна.
В. 113. Баран Йосиф А., Роман Стефан.
В. 122. Пруницький Володимр, Маршалек Стефан.
В. 123. Стамко Роберт М.
В. 127. Коверко Марія.
В. 130 Андрусяк Марія.
В. 142. Пасечник Анна.
В. 143. Дудяк Анна.
В. 146. Хомяк Іван.
В. 147. Лаґоська Ірина А.
В. 157. Лецістон Олена.
В. 158. Соколь Юрій мол.
В. 161. Лок Микола, Спрінгер Йосиф Е., Мельник Юрій.
В. 164. Скрип Іван.
В. 177. Рекрут Стефан Е.
В. 179. Гаджеґа Олена.
В. 189. Харамбура Іван, Харамбура Марія, Шеґда Михайло, Кончак Іван, Ласенко Евгенія, Шеґда Мирон, Шеґда Стефан, Кулик Едвард А.
В. 213. Ґавазун Анна.
В. 215. Бобовник Вілям 2.
В. 217. Кудяк Павло, Кудяк Анна.
В. 221. Бобій Анна, Ярема Зофія, Горбачевська Катерина, Ярема Іван, Пилипів Павло, Бовен Річард Е., Олексій Флоренса.
Т. 248. Боагтель Пилип.
В. 251. Воланський Нестор.
В. 265. Кочур Іван, Мічель Михайло.
В. 268. Кравчук Марія.
В. 277. Данилів Богдан, Данилів Олеся М.
В. 289. Головка Олена Е., Паснак Теодор Ф., Гузар Ольга.
В. 292. Лесньовська Марія, Маланяк Григорій В., Батрин Володимир В.
В. 305. Коч Анна, Корінчок Василь, Мащак Ілько.
В. 309. Кобас Наталія.
В. 316. Білецька Гілдеґарда.
В. 323. Янчишин Микола, Янчишин Анна, Себель Йосиф, Ребар Андрій Іван, Ребар Марія І.
В. 324. Пахавка Зофія, Бучко Віра.
В. 333. Сталеґа Чарлс.
В. 334. Канареф Олекса.
В. 341. Бандура Дмитро Г.
В. 342. Скоципеч Михайло.
В. 343. Сміт Анна.
В. 350. Калович Михайло.
В. 355. Саланський Іван мол., Рак Леота В., Рак Розалія, Солоничий Катерина, Солбничій Франка, Генковський Михайло.
В. 361. Нестерик Марія, Шамен Іван, Веприк Стефан.
В. 375. Настасяк Василь, Ковалишин Юрій, Козак Іван мол.
В. 386. Городиський Джеймс Е.
В. 388. Курек Олеся.
В. 427. Мота Микола, Мончак Стефан.
В. 432. Шушкевич Дора, Кореницький Пилип, Ґураль Зофія, Ложинський Рудольф, Гірняк Володимир, Стефанів Анна, Голійчук Тобій, Тесак Петро, Ґарбовський Йосиф.
В. 459. Партак Марія.
В. 461. Чебринський Теодор.
В. 462. Кухар Михайло, Маслюк Вілям, Матковська Катерина, Кухар Антін.
В. 468. Кослоф Терій, Сенюк Антін, Сінкович Василь.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Петрунцьо Стефан.*
В. 45. Белз Василь.*
В. 48. Кацаба Володимир С.*
В. 63. Кучвара Марія.
В. 74. Олач Ґеновефа.
В. 77. Мiсько Антін.*
В. 78. Фіняк Яків.
В. 82. Питак Анна, Питак Семко.
В. 94. Дроздовський Петро,* Ґерус Михайло,* Паранчак Вілям, Дроздовська Марія, Равський Григорій Т.*
В. 247. Білинська Каролина М.
В. 258. Прокопчик Іван.*
В. 270. Сіск Анна.
В. 326. Рішел Катерина, Ціздак Петро, Рішел Іван.*
В. 330. Іваськів Іван.*
В. 371. Кузів Данило В.*
В. 380. Шеґда Тома.*
В. 400. Цвалґа Ігнатій.*
В. 414. Плюговський Іван.
В. 427. Майковська Евфрозина.
В. 458. Зінкевич Дмитро,* Муха Ілько.*
В. 464. Чупик Анна, Салмерс Стефан,* Салмерс Зеновій, Салмерс Ігор С.,* Вейлінг Вікторія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 75. Лелюх Юрій Г.
В. 94. Сумела Михайло.
В. 161. Ґуран Олена, Ґуран Ірина, Бараник Микола.*

В. 163. Піхоцький Павло.
В. 175. Тарас Матрона, Тарас Данило,* Тарас Михайло.*
В. 179. Кульчицька Марія.
В. 221. Ласковський Володимир,* Сам Стефан,* Дацьків Марія.
В. 251. Загута Дмитро.
В. 315. Паздрій Юрій 2,* Паздрій Михайло 2,* Паздрій Марія 2, Паздрій Олена 2, Паздрій Олимпія 2, Паздрій Ольга 2.
В. 329. Дікій Анна.
В. 332. Олінський Яків.
В. 334. Демкович Григорій.
В. 359. Атаманець Катерина.
В. 388. Максим Марія.
В. 432. Дацик Йосиф, Боднарчук Семен.
В. 458. Бошук Віктор,* Бошук Петро.
В. 465. Блаґітка Іван.
В. 469. Шах Мирослав.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 29. Яхван Іван.*
В. 102. Гарлач Франко.*
В. 120. Мілер Катерина.
В. 151. Ваґнер Катерина.
В. 221. Смук Роман І. 2.
В. 232. Репка Річард Р.*
В. 275. Ґречин Марвін.
В. 287. Енгельмен Анна К.
В. 325. Гумений Михайло.*
В. 427. Чорнописький Василь.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 334 — 1 член.
В. 388. — 2 члени.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 2. Бінкаровська Розалія.
В. 27. Ґраняк Юзя, Ґраняк Петро, Ґраняк Адам.*
В. 44. Гнатів Іван,* Гнатів Антін.*
В. 53.締Пованда Стефан.*
В. 65. Бабула Павло,* Бабула Марія.
В. 77. Ощак Марія.
В. 78. Харовський Григорій.*
В. 90. Надич Анна.
В. 94. Бутигер Семен, Івасюк Володимир, Івасюк Марія.
В. 100. Бабяк Марія.
В. 135. Ковальський Онуфрій о.
В. 159. Дмитришин Юлія.
В. 161. Роман Михайло.*
В. 185. Мацай Олена Р.
В. 192. Литвинець Іван.*
В. 217. Пащетник Гринько.
В. 221. Шурчай Павло,* Шурчай Семен.
В. 223. Маліборський Микола.*
В. 238. Бербецька Анна.
В. 242. Тиньо Омелян.*
В. 251. Козир Олена.
В. 280. Куцій Богдан,* Куцій Магдалена.
В. 318. Пшибютяк Олена.
В. 335. Петрусяк Анеля.
В. 338. Стефанович Анеля, Корінчак Олекса,* Крайняк Іван.
В. 341. Серій Олена, Моніта Кей.
В. 344. Ґянчінґлія Катерина.
В. 350. Грицишин Михайло.*
В. 361. Пізнак Никола, Кручковська Анна.
В. 365. Бартник Яків, Цибрінська Антонина, Цибрінський Іван.*
В. 369. Франко Теодор.*
В. 371. Месмер Елизавета.
В. 374. Заяць Петро.*
В. 383. Баранович Стефан.
В. 414. Романо Павлина, Романо Пасквалій.*
В. 427. Камянецький Стефан.
В. 432. Орсуляк Анеля, Андрухів Роман,* Дідулка Павло.*
В. 441. Івасів Петро.*
В. 453. Осташ Нетій.
В. 458. Нудній Катерина, Нудній Никола, Павчук Теодор.*
В. 464. Костюк Іван,* Полоз Анна, Конаровський Йосиф,* Демчишин Стефанія, Юркевич Марія, Костюк Михайло Джерій,* Полос Володимир,* Полос Ольга, Семенюк Олена.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 22. Ласковський Володимир,* Стефан Сам.*
В. 31. Сурмяк Олена.
В. 34. Сумела Михайло.
В. 75. Тарас Матрона, Тарас Данило,* Тарас Михайло.*
В. 90. Піхоцький Павло.
В. 106. Дацьків Михайло.*
В. 170. Олінський Яків.
В. 211. Демкович Григорій.
В. 305. Барна Ольга.
В. 336. Загута Дмитро.
В. 341. Януш Іван,* Боднарчук Семен.
В. 371. Пархуць Василь В.*
В. 432. Бошук Петро, Бошук Віктор.*
В. 463. Кульчицька Марія.
В. 466. Іванець Петро.
В. 470. Шах Мирослав.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 29. Яхван Іван.*
В. 102. Гарлач Франко.*
В. 120. Вавро Катерина.
В. 151. Ваґнер Катерина.
В. 221. Смук Роман І.
В. 232. Ріпка Річард 2,*.
В. 275. Ґричен Марвін.
В. 287. Кішаш Анна.
В. 325. Гумений Михайло.*
В. 427. Чорнописький Василь.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 334. 1 член.
В. 338. 2 члени.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 123. Бадан Параня.
В. 206. Бурак Михайло.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ.

В. 335. Петрушак Андрій.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 21. Федорович Володимир.*
В. 28. Харкавий Никола,* Харкавий Стефан.*
В. 45. Станкер Анна.
В. 102. Ґбур Катерина, Ґбур Йосиф.*
В. 112. Чідер Павлина.
В. 147. Фрайд Юлія.
В. 173. Цицик Анна.
В. 219. Антошків Володимир, Шлосер Ольга, Шлосер Ернест А.*
В. 222. Ґудвін Ольга А.
В. 258. Рибик Зофія.
В. 297. Ревак Михайло.*
В. 344. Песик Анна.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 2. Козяр Теодора.
В. 9. Салак Катерина, Беднар Василь.
В 30. Вдовяк Никола.
В. 42. Решетар Лука, Библюк Василь.
В. 44. Савка Ілько.
В. 76. Бандура Никола.
В. 94. Дищ Ілько.
В. 102. Павлечко Лука, Топій Іван.
В. 130. Букиль Іван.
В. 139. Федасюк Яків.
В. 142. Пасечник Олекса.
В. 147. Турчин Дмитро.
В. 159. Петрівська Варвара.
В. 179. Яцечко Йосиф.
В. 206. Гречюх Йосиф.
В. 209. Макар Петро.
В. 218. Білиянт Марія.
В. 221. Пилипяк Василь, Шиян Катерина.
В. 223. Ковалькевич Текля.
В. 239. Ґанас Никола.
В. 301. Галущак Михалина.
В. 304. Котелець Іван.
В. 310. Тижник Василь.
В. 342. Бобенчук Василь.
В. 388. Коваль Марія 2.
В. 403. Кіркіла Константин.
В. 473. Білоус Володимир.
В. 477. Проскуряк Ольга.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1947 року було в У. Н. Союзі повнолітних членів	34,869
В місяці лютім 1947 р. принято нових	127
В місяці лютім 1947 р. принято наново	33
В місяці лютім 1947 р. принято з переступними листами	37
В місяці лютім 1947 р. принято з інших кляс	11
В місяці лютім 1947 р. принято зо старого роду обезпеч.	3
Разом	35,080
В місяці лютім 1947 р. суспендовано	70
В місяці лютім 1947 р. відійшли з переступними листами	21
В місяці лютім 1947 р. відійшли до інших кляс обезпечення	11
В місяці лютім 1947 р. відійшли до нового роду обезпечення	3
В місяці лютім 1947 р. відійшли зо зворотом у готівці	16
В місяці лютім 1947 р. відійшли на безплатне продовження	2
В місяці лютім 1947 р. відійшли з виплаченим обезпеченням	—
В місяці лютім 1947 р. відійшли на виплачене обезпечення	1
В місяці лютім 1947 р. померли	33
Разом	157
З кінцем місяця лютого 1947 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	34,923

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	86
В клясі В.	на $ 750	12
В клясі С.	на $1000	174
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500 на $ 500	465
В клясі О-1000 на $1000	308
В клясі О-1500 на $1500	4
В клясі О-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500 на $ 500	4,812
В клясі Р-1000 на $1000	3,319
В клясі Р-1500 на $1500	41
В клясі Р-2000 на $2000	39
В клясі Р-2500 на $2500	4
В клясі Р-3000 на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500 на $ 500	3,349
В клясі Е-1000 на $1000	1,532
В клясі Е-1500 на $1500	36
В клясі Е-2000 на $2000	28
В клясі Е-2500 на $2500	5
В клясі Е-3000 на $3000	6

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 500	4,476
В клясі W- 750 на $ 750	1
В клясі W-1000 на $1000	3,732
В клясі W-1500 на $1500	41
В клясі W-2000 на $2000	16
В клясі W-2500 на $2500	1
В клясі W-3000 на $3000	3
В клясі W-різні суми	80

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100 на $ 100	3
В клясі Т- 250 на $ 250	169
В клясі Т- 500 на $ 500	3,592
В клясі Т- 750 на $ 750	525
В клясі Т-1000 на $1000	7,810
В клясі Т-1500 на $1500	185
В клясі Т-2000 на $2000	52
Разо	34,923

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Чернего Іванна С., Черного Михайло В.
В. 7. Бачіо Андрій М.
В. 38. Дунчак Марія Дж.
В. 45. Пастух Марія, Бутрин Василь В., Мороз Марія.
В. 61. Д'Анело Доналд П. мол.
В. 63. Хімка Роберт А., Оресик Катерина М., Хімка Роберт А., Сотник Катерина М.
В. 112. Набережний Павло М., Вархоляк Едвард В.
В. 130. Марків Михайло І., Андрусяк Данило.
В. 142. Ґронвалд Петро мол.
В. 147. Лаґоська Елена.
В. 179. Лузецький Доґлес.
В. 189. Улявич Емілія.
В. 200. Жатковська Вікторія М.
В. 217. Кодяк Дорота А., Кудяк Павло мол.
В. 221. Мущук Елейна.
В. 238. Прухницький Іван А.
В. 262. Придун Джудит А.
В. 266. Мокрій Ненсій А., Мокрій Михайло П. 2.
В. 292. Федик Славка.
В. 316. Куцій Дзюдит М.
В. 323. Маслак Джеймс, Маслак Іван, Саган Марія А., Кархут Патрися, Дзенсен Марилина, Ларсен Марилина, Ларсен Варвара Дж., Себел Донна Л., Феден Розалія М., Ребар Андрій І.
В. 361. Галичин Джійна К., Брода Кенет Р.
В. 334. Демковик Григорій В.
В. 355. Гамера Варвара О., Гамера Іванна ..., Гамера Іван Ед., Солоничий Цецеля, Гамера Берниса А., Рак Катерина, Рак Варвара Джо, Рак Станислав Л., Снайдер Вілям С. мол.
В. 369. Вайщук Іван, С.
В. 371. Височанський Вілям І.
В. 385. Шепард Іван Р., Шепард Омелян Й., Процай Річард І.
В. 432. Рабець Дорін С., Ґілберт Росел В., Обаль Ґерій В., Собчак Данило П., Стефурак Тарас І., Андрухів Роберта М., Паржих Володимир, Бложовський Мирон З., Морій де Моранд Моніка, Морій дед Моран Колетта, Метельський Денис А., Метельський Стефан Р., Косій Роналд С.
В. 464. Франків Данило.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 11. Іванюк Петро.
В. 45. Шайняк Теодор.
В. 48. Белес Дорота, Белес Павло Р., Куцаба Ленард, Белес Леон.
В. 63. Габай Маріянна.
В. 75. Тарас Данило.
В. 94. Дроздовський Теодор, Дроздовський Евген, Наколів Андрій.
В. 97. Бродський Річард, Бродський Ленард, Бродський Михайло.
В. 127. Коверко Марія.
В. 291. Хома Данило, Хома Іван, Хома Марія, Хома Володимир.
В. 326. Гайдук Павло, Гайдук Михайло.
В. 375. Козак Іван мол.
В. 400. Чвалга Вікторія Ел.
В. 432. Осадчук Орест М., Заразка Евген.
В. 458. Шах Остап, Клим Славка С., Вейлінг Чарлс Мк., Блеквел Дорійна, Франів Вілям Р., Голик Патрися Б., Голик Джерала Е., Кравець Анна.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 161. Бараник Роберт.
В. 175. Тарас Данило, Тарас Григорій, Тарас Анна.
В. 359. Атаманець Володимир.
В. 458. Бозок Надія.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 38. Реґець Роберт Т.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 1. Барна Анна О., Барна Сандра Дж.
В. 8. Варян Розалія.
В. 17. Тома Ксеня.
В. 48. Куцаба Едвард.
В. 102. Гудьо Чарлс.
В. 135. Глуско Юрій.
В. 176. Карлсон Данило.
В. 185. Моцай Розаалія А.
В. 210. Шиманський Йосиф.
В. 220. Чуйко Амелія М., Вашкевич Роксана Т.
В. 221. Шурчай Татіянна, Шурчай Клавдія, Шурчай Соня.
В. 222. Сенечко Йосиф, Сенечко Іван, Сенечко Омелян.
В. 271. Сиделко Анна, Романків Зофія.
В. 292. Титар Ярослав.
В. 301. Кулинич Ірини Ґ.
В. 333. Дребот Ева, Дребот Павло.
В. 341. Свинарчук Евген М.
В. 355. Рак Катерина Р., Рак Джойс А.
В. 358. Онищак Володимир, Онищак Роберт, Сінковська Катлина М., Дудар Ірина, Антонишин Джойс І.
В. 421. Міхнів Олена.
В. 432. Змяк Вінцентій, Орсуляк Марджорій.
В. 458. Кудній Евген, Валовина Елизавета К., Валовина Володимир.
В. 464. Юркевич Зофія, Хомяк Павло, Осмок Роналд Ї., Семенюк Юрій, Семенюк Никола.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 75. Тарас Данило, Тарас Григорій, Тарас Анна.
В. 432. Божок Надія.
В. 466. Іванець Тереса М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 20. Білик Василь.
В. 42. Припхан Славка.
В. 45. Швайка Володимир.
В. 56. Когут Анна.
В. 99. Сенюк Марія.
В. 122. Маршалок Стефан.
В. 127. Коверко Марія.
В. 158. Соколь Юрій мол.
В. 179. Гаджеґа Олена.
В. 221. Олексій Флоріянна.
В. 251. Воланський Нестор.
В. 277. Данилів Богдан, Данилів Олеся М.
В. 292. Батрин Володимир, Лесніовська Марія, Маланяк Григорій.
В. 334. Канареф Олекса.
В. 375. Козак Іван мол.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 38. Реґець Робертс.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 21. Білас Петро.
В. 212. Тихоневич Ольга.
В. 328. Василишин Стефан.
В. 330. Пальчиньский Франко.
В. 347. Гатала Ольга.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1947 року було в У. Н. С. дітей членів	11,804
В місяці лютім 1947 р. принято нових	72
В місяці лютім 1947 р. принято наново	35
В місяці лютім 1947 р. принято з переступними лестами	7
В місяці лютім 1947 р. принято з інших кляс обезпечення	1
Разом	11,919
В місяці лютім 1947 р. суспендовано	43
В місяці лютім 1947 р. відійшли з переступними листами	6
В місяці лютім 1947 р. відійшли до старших членів УНС	18
В місяці лютім 1947 р. відійшли до інших кляс обезпечення	1
В місяці лютім 1947 р. відійшли зо зворотом у готівці	5
В місяці лютім 1947 р. відійшли на виплачене обезпечення	—
В місяці лютім 1947 р. відійшли з виплаченим обезпеченням	—
В місяці лютім 1947 р. відійшли на безплатне продовження	—
В місяці лютім 1947 р. померли	—
Разом	73
З кінцем місяця лютого 1947 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,846

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій на $500	3,701
В клясі 2-гій на $400	1,088
В клясі 3-тій на $100	2,087
В клясі 4Р на $ 250	103
В клясі 4Р на $ 500	1,655
В клясі 4Р на $1000	518
В клясі 5Е на $ 250	227
В клясі 5Е на $ 500	1,679
В клясі 5Е на $1000	399
В клясі 6С на $ 500	70
В клясі 6С на $1000	19
Разом	11,846
З кінцем місяця лютого 1947 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	46,769

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за лютий 1947 року суспедованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеів, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1947 р., взяти певпродовж нічня 1947 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
МИКОЛА МУРАШКО,
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА:
ГРИГОРІЙ ГЕРМАН.
9 E. Jackson St., Wilkes-Barre, Pa.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА:
МАРІЯ МАЛЕВИЧ.
230 E. Agnew Ave., Pittsburgh 10, Pa.

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР:
ДМИТРО ГАЛИЧИН.
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
РОМАН СЛОБОДЯН.
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

ДМИТРО КАПІТУЛА
33 S. Hancock St., McAdoo, Pa.
ВОЛОДИМИР ГІРНЯК
1 Craik Ave., Kingsway, Toronto 9, Ont., Canada
Д-р АМВРОСІЙ Т. КІБЗЕЙ,
11903 Jos. Campau Ave., Detroit, Mich
ІВАН В. ІВАНЧУК
8930 Manor, Detroit 4, Mich
СТЕПАН КУРОПАСЬ.
2930 N. Montclaire St., Chicago, Ill.

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ПАВЛО ДУДА
Box 777, Woodstock, Ont., Canada
СТЕФАН СЛОБОДЯН,
4323 N. 16th St., Philadelphia, Pa
ІВАН РОМАНИШИН,
711 Grove St., Irvington, N. J
ТАРАС ШПІКУЛА.
5466 W. Haddon Ave., Chicago, Ill
ВОЛОДИМИР ДІДИК,
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.
ҐЕНОВЕФА ЗЕПКО.
1369 Brown St., Akron, O.
МИКОЛА ДАВИСКИБА,
Rosewood St., Mattapan, Mass.
ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ
23 Fairlawn Ave., P. O. Box 467 Woonsocket, R. I.
ДМИТРО ШМАҐАЛА,
1037 Riveredge St., Cleveland, Ohio
ОЛЕНА ШТОГРИН
4753 N. Hutchinson St., Phila 14, Pa.
ПЕТРО КУЧМА
15 East 7th St., New York 3, N. Y.

Головна канцелярія У. Н. Союзу знаходиться у власнім домі під числом 81-83 Grand St., Jersey City, N. J. Telephone: Bergen 4-1016.

ЮНІЯ І ПІДПРИЄМСТВО ВИРОБУ КАПЕЛЮХІВ Почали „Добросусідську Політику"

На образку бачимо (по середині) Макса Заритского, предсідника юнії Юнайтед Гаттерс, Кеп енд Миленері Воркерс з А.Ф.П., як він передає юнійний емблем Френкові Мурові, управителеві відділу продажі в Адамс Гатс. З правої сторони стоїть Мартин Копел, бизнес-менаджер юнії Форнишинґ Емплоїс приналежної до СІО. Він радей з того, що почалася „добросусідська політика" робітників і підприємців.

Щоб довести до співпраці між робітниками й підприємцями і підтримувати засаду „Юнійної Марки" на кожнім виробі, підприємство виробу капелюхів Адам Гетс, як найбільше того роду американське підприємство, почало „добросусідську політику".

Предсідник юнії Макс Заритскі заявив: Юнійна Марка (Юніон Лейбел) це знак характеру, якости і майстерського виробу. Як вирібник срібних предметів витискає свою печатку на свої вироби на знак їх досконалости, так і наші члени витискають Юнійну Марку на своїх виробах, щоб ця марка свідчила про майстерство в їх виробах. Коли Адамс Гатс каже своїм покупцям, щоб вони подивилися на Юнійну Марку, то він каже, щоб вони вважали на найвищу якість і матеріял, а до того щоб ще памятали на довгий час, на який капелюх буде придатним, і на помірковану ціну. Адамс Гатс, як звісно, це перше підприємство в краю, що знизило ціни на своїх виробах і тим причинилося до знижки життевих коштів. Хоч це не подобалося конкурентам, то сподобалося мільонам людей, які носять капелюхи. (Огол.)

ЩОБ СПОВНИТИ ЯКСЛІД ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ. БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ЦІЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО УКРАЇНСЬКУ МОЛОДЬ.

Проблема молоді все актуальна і пекуча. Молодь це майутнє кожної суспільности, народу че держави, тому і не дивно, що вона постійно під строгою обсервацією та гострою критикою. Ця гостра критика, постійна обсервація і великі вимоги, що їх ставимо молоді, усе це випливає з неспокою за майбутнє, в якому та сама молодь житиме і діятиме, як зрілі одиниці та — в свою чергу буде обсервувати і критикувати свою молодь.

Зрозуміло тоді, що українці, що приїзджають з Европи так цікавляться українською молодю в Америці, та порівнюючи її з ровесниками в Европі є такі розчаровані, а часто навіть й обурені. Та, заки виявиться своє обурення й розчарування, слід спершу добре розглянути справу з усіх сторін. Слід дошукуватися причин занедбання, занепаду ідеалів і збайдужіння до українських національних справ у тутешної молоді не лиш у неї самої, але також у старшому поколінні еміґрантів, у проводі і середовищі, в якому молодь зростає.

Перші українські еміґранти, що почали напливати до Америки кількадесять літ тому, не мали на гадці залишатися тут на постійно. Приїздили вони з наміром доробитися тут майна і повернутися знов у рідні сторони, щоб там зажити вигідніще і краще. Але вони не здавали собі справи з того, що кожна еміграція, це зрадливе трясовиння, в якому людина, мимо найкращої волі, тоне все глибше і глибше і в кінці застрягає безвихідно. Ці люди мали одиноку ціль: якнайскоріше доробитися майна, бо від того залежав поворот до рідного краю. Їх діти, яких матірня мова була ще українська, до шкільного віку виростали серед української атмосфери, пересиченої тужливими споминами рідних нив і піль, що до них батьки все мали намір колись повернутися. Але дійшовши до шкільного віку в американських школах вони почали що раз більше відчужуватися від родинного і рівночасно українського середовища. Батьки, заняті тяжкою працею, не завжди звертали на це уваги; вони ж і так мали повернутися на рідну землю.

Тут прийшла черга на провід, що повинен передбачувати усі можливості і запобігати евентуальним небезпекам. Тоді настав час закладати українські школи, для українських дітей, де вони побіч англійської мови й американської історії, училися б рівнож української мови і української історії. Настав час друкувати книжки для українських дітей, які в легкій, приступній і цікавій формі вчили б їх пізнавати українську історію, традицію, літературу — кажу „за всяку цину", бо знаю, які були важкі умовини праці проводу, але це не був би змарнований капітал. Якщо б уже від самого початку виплекалося потребу і привязання до українського друкованого слова, видавниче питання в Америці представлялося б куди краще сьогодня. Не слід тепер винувати молодь, що вона не виявляє зацікавлення до української преси і не має запотребування на українські книжки, коли вона в дитинстві не мала відповідної для себе преси, як і дитячої літератури. Звичку читання рідної літератури треба плекати від дитинства.

Українська молодь і в Галичині не все мала відповідну і потрібну літературу, але за те вона зростала у рідному середовищі і на рідній землі. Вона мала безпосередні звязки з народом, бачила на власні очі недолю країни і сама страждала безпосередньо від нещасть, що звалювалися на неї. Вона відчувала на власній шкірі народні кривди, бо сама була інтегральною частиною того народу. Від дитинства разом з любовю зростала ненависть, доки ці два почування стали невідлучними половинами, що творили одну цілість.

Трагічний кінець першої і другої війни, народні зриви, коли спалахнули національна свідомість і гнів а палкі слова ставалися чинами, польські тюрми і пацифікації, заборона українського університету, голод на Східній Україні, страхіття чека, ГПУ, НКВД — тільки людина без серця могла б це все байдуже сприймати.

Для кожного, хто хотів бути гідним українцем, переслідування починалися уже в дитинстві — вони починалися уже в шкільному віці. Замало було винести національну свідомість з дому, або навіть вибороти собі її, треба було працювати ще над усвідомленням тих, що ще спали, бо питання національної свідомости було питанням життя і смерти; до того долучувалося почування гніву і бажання помсти. Повставали організації для шкільної і університетської молоді, а коли переслідування і заборони ставали що раз гостріші, повстало підпілля, яке все вимагає непохитної відваги, твердого характеру, посвяти аж до меж самозапечення і — манить романтичним чаром.

Оце була тверда школа, що в ній навчалася українська молодь на рідній землі любити ту нещасну і трагічну землю.

За цей час за океаном, на американській землі, серед іншого середовища зростала інша українська молодь. Зростала серед вигод, добробуту, часом навіть і серед люксусу і — без проблем. До неї тільки мрячно і нереально часом доходили зойки катованої вітчини їх батьків. Та не бачивши ніколи справжнього страждання своїх братів, ані крови і вогню, не ставши ніколи віч на віч з питанням „бути чи не бути", не як одиниця, але як національна цілість, не відчувши ніколи на своїх плечах невиносимого тягару ярма чужого наїзника — живуть вони буденним, яловим життям без ширших проблем.

Коли із браку тих ширших проблем, часто і дрібні особисті проблеми набирають патологічних розмірів. Сама ж молодь неясно і неусвідомлено незадоволена з того життя, де все є згори уплановане, стандартно улегшене, без несподіванок. — Це не відноситься тільки до нашої молоді, але взагалі до молоді в Америці. Як доказ цього незадоволення і знудження хай послужить хочби погоня за сенсаціями, вже як не в житті, то бодай на екрані чи в сумнівній літературі, чудернацькі строї і звички шкільної молоді, ба навіть часті її кримінальні вибрики.

Не може бути порівнання між американською та европейською молодю взагалі, ані між українською молодю в Америці і в Европі зокрема.

Суворе передвоєнне життя, ще суворіше повоєнне і жорстокі війни загартували і виробили українську молодь в Европі. Підчас коли вигоди, різноманітні розривки, мягке життя, що в Америці є буденщиною, в теперішній Европі неосягненим люксусом, відсутність усяких, крім особистих, проблем, розманіжили й ослабили американську молодь.

Нам не вільно ставитися до нашої тутешньої молоді, як до „блудних" синів і дочок. Старaймося здобути її довіря і симпатію, а половина завдання, що видається нам таке важке і безнадійне, буде виконане. Цього доконаємо тільки тоді, як самі навчимося відноситись до них, як до своїх рідних, що виросли в інших обставинах, а тому й інакше діють і відчувають.

Мирослава Чапельська.

Від Редакції: Авторка цього голосу роджена в Америці, де й покінчила перші науки. Вищі студії покінчила в Европі, згл. в Західній Україні, де жила й працювала довші роки. До Злучених Держав прибула з европейської скитальщини тому кілька місяців.

ЩО ЗА ЗМІНА! ГІРОГІТО КЛОНИТЬ ГОЛОВУ.—Інші часи настали в Японії. Зправа бачимо японських робітників, яких відвідував японський цісар з цісаревою. Робітники вклонились низько, але й цісар та цісарева низько відклонились. Бувало не вільно було звичайній людині навіть поглянути на цісаря, а тут цісар промовляв уже до робітників.

Одна із тисячів

(Докінчення зо сторони 2-гої)

важкі роки!

Врешті про напруження політичних взаємин зі сердешним колись приятелем Гітлером — свідчили деякі факти, спершу натяки на мітінгах, мовляв „підем ґерманца бити", а пізніше вже відкрита протинімецька пропаганда в пресі, вивіз всіх людей, які мали когонебудь по тамтому боці. Вістки з радія вказували теж на те, що війна буде, але ніхто не знав коли.

1. травня 1942 р. Ми всі працюючі знова з транспарентами на місті. Маніфестуємо робітничу готовість! День гарний, соняшний: музики грають, гармошки тнуть „частушки". Ось наш заступник завідувача з якоюсь товстезною „мармозелею" серед міста втинає в скоки - боки гопака — не гопака, фокстрота не фокстрота.

Ще минуло декілька днів. Кожен з нас майже носить в серці якийсь біль за кимсь, не показуючи цього назовні. Ось наша Тоня чорна та зісохла певно плаче по ночах, вся родина в Казахстані вже більше чим рік голодує, а ту прийшов лист, що швагра арештували, маму вивезли, професорового вуйка арештували і т. д., і т. д.

Приходжу рано до бюра. Мала заплакана — виглядає мене вже в брамі. Івана нема, вчора арештували!

— Довідуємося, що цими днями провелися масові арештування молодих людей та студентства.

Рівночасно проголошено бранку деяких річників. Неофіціяльна мобілізація!

Раненько 22. червня 1942 р. будить нас гурків моторів і експлозії перших бомб. Війна!

Страшна паніка, алярм, сирени гудуть. Пора до праці, радіо під загрозою взиває всіх на свої місця. Йти, чи не йти? Серед алярмів, продираємось від вулиці до вулиці. „Товариші" налякані, заскочені. Робота не йде.

Відозвами проголошено мобілізацію.

Так пройшло декілька страшних днів і ночей. Тут і там валиться Львів, пожежі. Німці, щораз ближче вже наступають на передмістя Львова. Цілий день налети. Літаки падуть тут і там, протилетунська артилерія ще діє. На личаківське кладовище звалився один велит, руйнуючи безліч гробівців та старих дерев. Летуни згоріли.

„Товариші" відступають. Поспіх. Разом з фронтом цивілі, жінки, діти на автах особових, грузовиках навіть на тенках. НКВД, міліція виїхала. В місті гробова тиша. Важка німецька артилерія невпинно бє по личаківській дорозі, аж до Винник. Всі сидимо в пивницях.

Раненько 29. VI. Львів зайняли німці. А в полудне рознеслася жахлива вістка. Вязниці на Лонцкого, Бриґідки повні трупів. Деякі вязні в останню годину повтікали. Очевидці розказують, що по вязничих келіях болото зміщане з кровю, а з трупів нікого майже не можна пізнати, так змасакровані. Мала, як божевільна. Івана нема, значить теж там. Потішую, як можу, чи варта щось слова?

Рідня арештованих вся біля вязниць. Знаходять речі, убрання своїх дорогих.

Нелюдських звірств, якими мстили свій відворот — большевики не дасться описати.

За кілька днів похорони. Івана віднайшли. Зі зломаною щокою, повибиваними зубами і простріленою головою.

Мала мала весілля.

А дальше... залишилася. Мусіла залишитися у Львові і сповняти свої обовязки одинокої живительки батьків, переносячи своє особисте горе. Таких тихих героїв будня найдемо тисячі.

Людина є часто сильніша, чим думаємо, може і мусить часом перенести таке горе, яке і в сні здається могло б довести до божевілля. Але тягне тачку свойого життя дальше, не оправдуючи одначе пословиці, що: час найкращий лікар, гоїть всі рани. Таких ран вилікувати не можна, вони є смертельні!

(Кінець).

ПОШУКУЮТЬ

ПАРАНЬКА СЕРБАЙ пошукує свого стрия ВАСИЛЯ СЕРБАЙ з Луки Малої, повіт Скалат. Хто знає його адресу, або він сам, прошу зголоситися на адресу:
MARY ROMANCHUK,
R. D. 1. Stuyvesant, N. Y.

Мирослав Благий, роджений в Конюхах, пов. Бережани; Александра Блага, роджена в Букачівцях, пов. Рогатин; Марта Блага, роджена в Галичи, пов. Станиславів і Ірена Блага з дому Лозинська, діти і жена по бл. Миколі Благім, родженім в Уїздах, пов. Рогатин, тепер в Німеччині пошукують тітки КАТЕРИНИ ПЕТРІВ з дому Блага, і її дочки АННИ ПЕТРІВ. В останніх часах замешкували в Ню Йорку. Хто знає про них, або вони сами, прошу писати до:
JOHN H. GAWA,
8941 Jos. Campau Avenue,
Detroit 12, Mich.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 23. березня 1947 р. померла в 59 році життя
JULIA WAGNER,
довголітня члениця від 72. У. Н. Союзу. Покійна походила з Колярна, пов. Рудки, Галичина. До У. Н. Союзу вступила в 1923 році. Полишила мужа і три дочки Михаліну, Ангилу і Анчілу і три внуки.

В. Їй. П.

Софія Слоньовська, секр.